

Folks Krav om national og politisk Selvstændighed og for ved dette Vidnesbyrd om det danske Folks Respekt for Nationalitetens Krav at fjerne enhver Frygt paa Island for, at der fra dansk Side skulde næres noget Ønske om direkte eller indirekte at paaatvinge Island noget Formynderskab.

De i § 3 opregnede Fællesanliggender behandles ogsaa nu som fælles for Danmark og Island, men den Hovedindrømmelse, som ved Affattelsen af denne Paragraf fra dansk Side er gjort til de islandske Kommissionsmedlemmers Standpunkt, er den, at man ikke, som i Loven af 1871, opregner de særlige Anliggender, saaledes at alt, der ikke udtrykkelig medtages i denne Opregning, bliver fælles, men at man gaar den modsatte Vej og nævner de fælles Anliggender, saaledes at alt, hvad ikke udtrykkelig betegnes som fælles, er særligt for begge Lande. Hvad iøvrigt angaar de enkelte Punkter i § 3, da var der med Hensyn til Nr. 5 om Indfødsretten oprindelig fra islandsk Side ønsket alene en Ret for hvert Lands Lovgivningsmagt til at meddele Naturalisation for sit Lovgivningsomraade. I Betragtning imidlertid af de Vanskeligheder, der herved vilde kunne fremkomme, idet de saaledes naturaliserede Islændere hverken statsretligt eller folkeretligt vilde kunne betragtes som i Besiddelse af dansk Indfødsret, har man foretrukket, at Islands Lovgivningsmagt fik en almindelig Bemyndigelse ved denne Lov til at meddele Indfødsret med Virkning for Danmark, idet det dog herved forudsættes, at der ved Meddelelsen af Indfødsret paa Island vil blive krævet lignende Betingelser som i Danmark.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 3 Nr. 7 om, at der ved indtrædende Ledighed i Højesteret skal drages Omsorg for Beskikkelsen af et Medlem, som er særlig kyndig i islandsk Ret og kendt med islandske Forhold, da er den indsat efter Ønske fra dansk Side i Haab om, at den ny Bestemmelse i første Punktum om Oprettelsen af en øverste Domstol for islandske Sager paa Island, som man fra dansk Side kun med megen Betænkelighed er gaet med til, ikke i en nær Fremtid skal blive realiseret, men den gælder naturligvis, jvfr. „imidlertid“, ogsaa kun, saalænge dette ikke sker*).

ad § 4.

Naar det her hedder, at andre Anliggender, som ere af fælles Betydning for Danmark og Island, deriblandt Post- og Telegrafforbindelsen mellem Landene „ordnes“ o. s. v., er det dermed naturligvis ikke Hensigten at ændre den nu trufne Ordning angaaende Post- og Telegrafforbindelsen.

ad § 5.

Bestemmelsen i Paragraffens første Stykke om at Danske og Islændere paa Island og Islændere og Danske i Danmark i alle Henseender skulle nyde lige Ret under lige Vilkaar, er der i Kommissionen bleven tillagt saa megen Betydning, at man har ønsket at gøre den til et fast og uforanderligt Vilkaar for Forbindelsen mellem Landene.

Det har fra dansk Side været udtalt som et Ønske sammen med Bestemmelsen om Opretholdelsen af den de islandske Studerende tillagte fortrinsvise Adgang til Beneficier ved Københavns Universitet at faa optaget i Loven, at der ved Universitetet bliver at oprette en Lærerpost i islandsk Ret. Fra islandsk Side haves der intet at indvende imod en saadan Lærerposts Oprettelse, men man har af formelle Grunde ikke fundet det rigtigt, at nogen Bestemmelse herom optages i denne Lov, da den danske Lovgivningsmagt altid selv har fuld Frihed i saa Henseende, og Ønsket om Bestemmelsens Optagelse i Loven frafaldtes derfor fra dansk Side.

*) Et af Kommissionens Medlemmer, P. Knudsen, har udtalt Ønsket om i § 3 under Punkt 4 at anvende Betegnelsen „Statsborgernes Fiskerirettigheder“ i Stedet for det benyttede Udtryk, men har sluttet sig til den foreliggende Affattelse, da det nævnte Ønske ikke vandt Tilslutning.